

मार्कण्डेयादिभिरिति ॥ १ ॥ संबिंदसंभाषां ॥ २ ॥ स्वजित्वा आश्लिष्य ॥ ३ ॥ कृष्णेन्द्रोपदि ॥ ४ ॥ ५ ॥ निर्द्वानिष्प्रतिपक्षा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रणयः स्नेहः
 वैशंपायन उवाच मार्कण्डेयादिभिर्विप्रैः पांडवैश्च महामभिः ॥ कथाभिरनुकूलाभिः सहस्यित्वा जनार्दनः ॥ १ ॥ ततस्तैः संबिंदं कृत्वा यथावन्मधुसूदनः ॥ आ
 रुरुक्षुरथं सत्यामाकृत्यामास केशवः ॥ २ ॥ सत्यभामा ततस्तत्र स्वजित्वा दुपदाल्मजां ॥ उवाच वचनं तदयं यथा भावं समाहितं ॥ ३ ॥ कृष्णो मा भूत्तत्वा कंठामाव्य
 यामा प्रजागरः ॥ भर्तृभिर्देवसंकाशैर्जितां प्राप्स्यसि मे दिनीं ॥ ४ ॥ न त्वेवं शीलं संपन्नानैवं पूजितलक्षणाः ॥ प्राप्तुवंति चिरं क्लेशं यथा त्वमसिते क्षणे ॥ ५ ॥ अ
 वसंचत्वया भूमिरियं निहतकंठका ॥ भर्तृभिः सह भोक्तव्या निर्द्वदिति श्रुतं मया ॥ ६ ॥ धार्तराष्ट्रवधं कृत्वा वैराणि प्रतियात्यच ॥ युधिष्ठिरस्यां पृथिवीं द्रक्ष्यसे ह
 पदाल्मजे ॥ ७ ॥ यास्ताः प्रव्राजमानां त्वां प्राह सन्दर्पमोहिताः ॥ ताः क्षिप्रं हतसंकल्य द्रक्ष्यसि त्वं कुरुक्ष्वियः ॥ ८ ॥ तव दुःखोपपन्नाया यैराचरितमप्रियं ॥ विद्मि
 संप्रस्थितान्सर्वान् कृष्णं येन मसादनं ॥ ९ ॥ पुत्रस्ते प्रतिविध्यश्च सुतसो मस्तथा विधः ॥ श्रुतकर्माजुर्निश्चैव शतानीकश्च नाकुलिः ॥ १० ॥ सहदेवाच्च योजातः
 श्रुतसेनस्तवात्मजः ॥ सर्वे कुशलिनो वीराः कृतास्त्राश्च सुतास्तव ॥ ११ ॥ अभिमन्युरिव प्रीता द्दारवत्यां रता भृशं ॥ त्वमिवैषां सुभद्रा च प्रीत्या सर्वात्मना स्थिता ॥
 ॥ १२ ॥ प्रीयते तव निर्द्वद्वद्वतेभ्यश्च विगतज्वरा ॥ दुःखिता ते न दुःखेन सुखेन सुखिता तथा ॥ १३ ॥ भजेत्सर्वात्मना चैव प्रद्युम्नजननी तथा ॥ भानुप्रभृतिभिश्चैना
 न्विशिनष्टि च केशवः ॥ १४ ॥ भोजनाच्छादने चैषां नित्यं मे श्वशुरः स्थितः ॥ रामप्रभृतयः सर्वे भजंत्यं यं कटुणायः ॥ १५ ॥ तुल्यो हि प्रणयस्तेषां प्रद्युम्नस्य च
 भाविनि ॥ एवमादिप्रियं सत्यं तदयमुक्तामनोनुगं ॥ १६ ॥ गमनाय मनश्च क्रेवासुदेवरथं प्रति ॥ तां कृष्णां कृष्णमहिषी च काराभिप्रदक्षिणं ॥ १७ ॥ आरुरो हर
 थं शौरेः सत्यभामा यथा भाविनी ॥ स्मयित्वा तु यदुश्रेष्ठो द्रौपदीं परिस्त्वच ॥ उपावर्त्य ततः शीघ्रैर्हयैः प्रायात्पुंस्वकं ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प
 र्वणि द्रौपदी सत्यभामा संवादप० कृष्णगमने पंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ समाप्तमिदं द्रौपदी सत्यभामा संवादपर्व ॥ अ
 यधोषया त्रापर्व ॥ जनमेजय उवाच एवं नेनेवर्तमाना नराभ्याः शीतोष्णवातातपकर्षितांगाः ॥ सरस्तदा साद्यवनं च पुण्यं ततः परं किमकुर्वत वार्याः ॥ १९ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपावर्त्य पांडवानि विशेषः ॥ १८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे पंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ ॥ १९ ॥
 एवं नेनेवर्तमाना इत्यादेः स्वपुंरं विविशुस्तदेत्यंतस्य ग्रंथस्य ईष्यालुर्दुर्योधनवदपमानं प्राप्नोति साधुश्च युधिष्ठिरवच्छत्रून्पुनः करोतीति तात्पर्यं सरोद्वेत्तवन्त्ये ॥ १ ॥